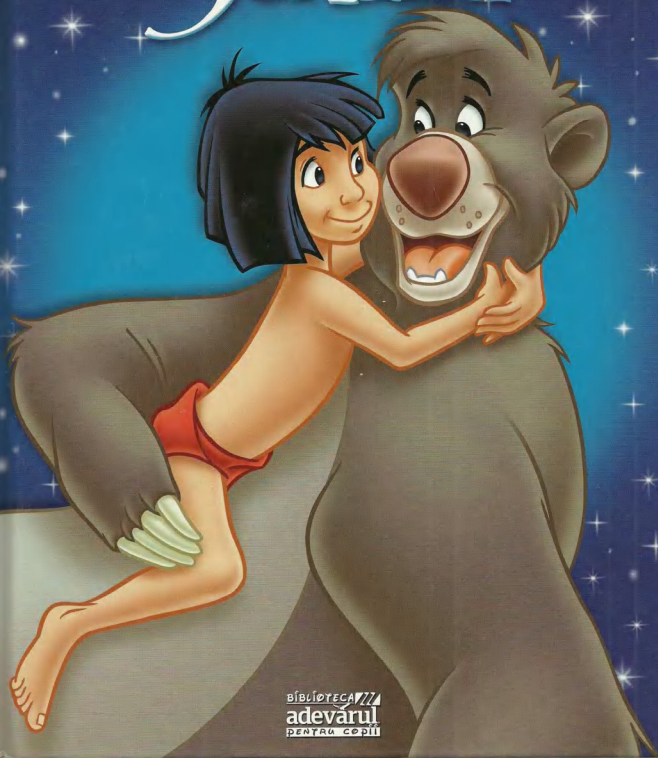

Colectia Clasic

CARTEA JUNGLEI

BIBLIOTECA
adevarul
PENTRU COPII

Colectia Clasic

CARTEA JUNGLEI

BIBLIOTECA
adevarul
PENTRU COPII

Copyright © 2009, Disney Enterprises, Inc.
Toate drepturile rezervate.

Titlul original:
The Jungle Book
Titlul în limba română:

Cartea Junglei

Redactor: Alexandru Trifoi

Tipărit la Castelli Bolis, Italia, 2009
Publicat de Editura Adevarul Holding
în colaborare cu Egmont România

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cartea Junglei / red.: Alexandru Trifoi.
București : Egmont România, 2009
ISBN 978-606-519-185-3

I. Trifoi, Alexandru (red.)

087.5
372.874

Editura Adevarul Holding

Director general: Răzvan Cornețeanu

Director executiv: Ioana Voicu

Project manager: Daniel Eberhat

Comenzi la: www.adevarul.ro/carte

cartecopii@adevarul.ro

Tel.: 021.407.76.38;

021.407.76.51; Fax: 021.407.76.42

Adresa: Str. Fabrica de Glucoză nr. 21,
București, sector 2

Într-o zi, înțeleapta panteră Bagheera descoperi în mijlocul junglei un pui de om! Copilașul era înfoltit în scutece și scâncea în coșulețul din răchită aflat într-o barcă părăsită.

Bagheera duse copilul în vizuina unei familii de lupi. Lupoaița îl adoptă pe micuț, căruia îi zise Mowgli, și îl creșcu alături de puii săi.

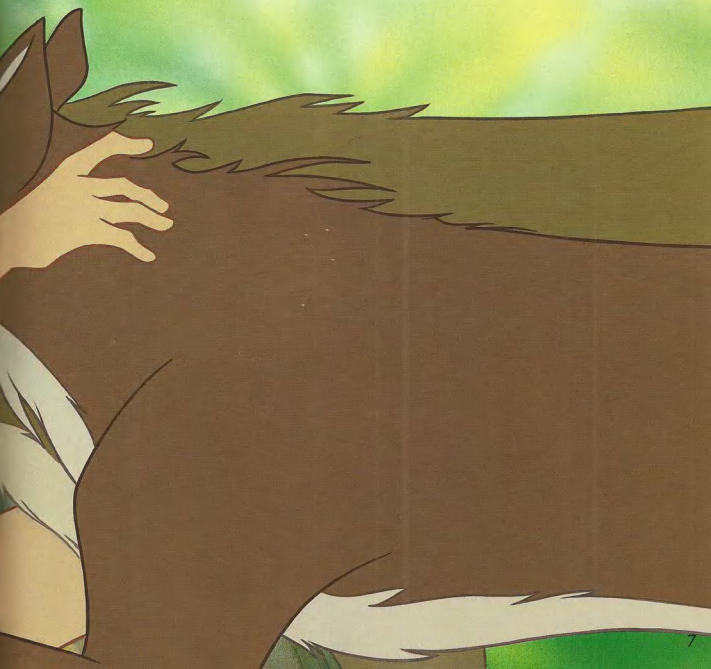
Vreme de zece ani, lupii îl înconjură cu dragoste pe Mowgli și-l răsfăță ră ca pe proprii pui.

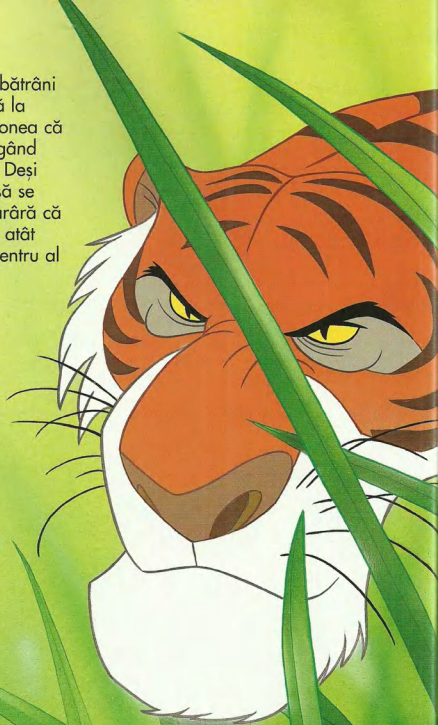

La rândul lui, băiețelul îi iubea foarte mult și se simțea în largul lui în noua sa familie. Bagheera îl vizita în fiecare zi, mulțumit că Mowgli era atât de fericit printre lupi. El știa însă că Mowgli trebuia să părăsească jungla într-o bună zi și să se întoarcă în satul oamenilor.

Într-o noapte, cei mai bătrâni lupi din haită se adunară la Stânca Înțelepților. Se zvonea că Shere Khan nu avea alt gând decât să scape de băiat. Deși întristați că erau nevoiți să se despartă de el, lupii hotărâră că Mowgli trebuia să plece, atât pentru binele lui, cât și pentru al întregii haite.

Akela, conducătorul sfatului lupilor, fu cel care i-a dat vestea tristă lui Rama, tatăl adoptiv al lui Mowgli.

Și așa, Mowgli și Bagheera porniră la drum.

Pe drum, Bagheera îi spuse lui Mowgli:

– Te duc în satul oamenilor, pentru că Shere Khan a apărut prin părțile astea și ți-a pus gând rău. O să-ți fie mai bine printre ai tăi... O să fii în siguranță...

– Eu nu vreau să plec din junglă! Sunt mare, pot să am singur grijă de mine! se supără Mowgli.

Când se lăsă noaptea, Mowgli și Bagheera se cocoțară într-un copac înalt și își făcură culcuș pe una dintre ramuri. Bagheera adormi imediat, neobservându-l pe Kaa, vicleanul șarpe, care se strecură printre frunze și se încolăci în jurul băiatului, cufundându-l într-o transă adâncă.

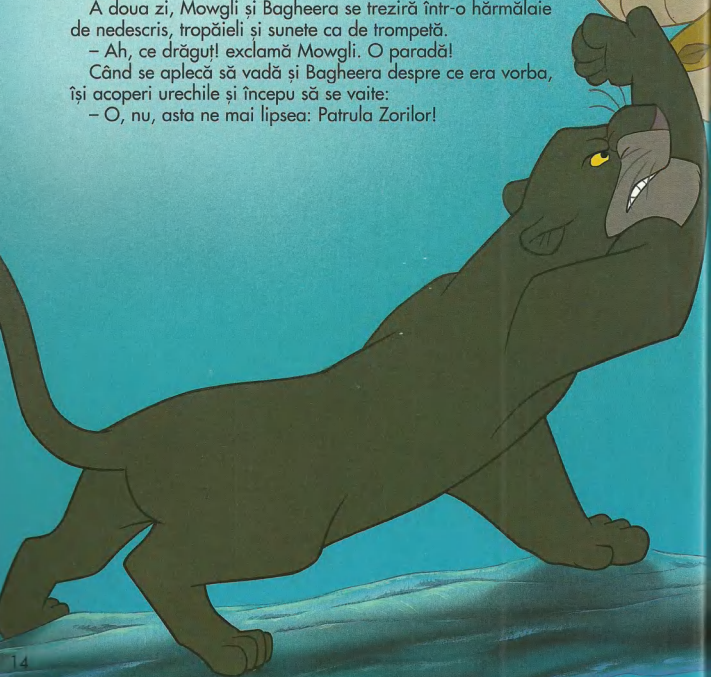
Noroc că se trezi Bagheera, care își dădu seama imediat ce plănuia Kaa. Fără să stea pe gânduri... ZBANG! Bagheera îi dădu una peste cap lui Kaa. Acesta îl lăsă pe Mowgli și se îndepărtă bombănind.

A doua zi, Mowgli și Bagheera se treziră într-o hărmălaie de nedescris, tropăieli și sunete ca de trompetă.

– Ah, ce drăguț! exclamă Mowgli. O paradă!

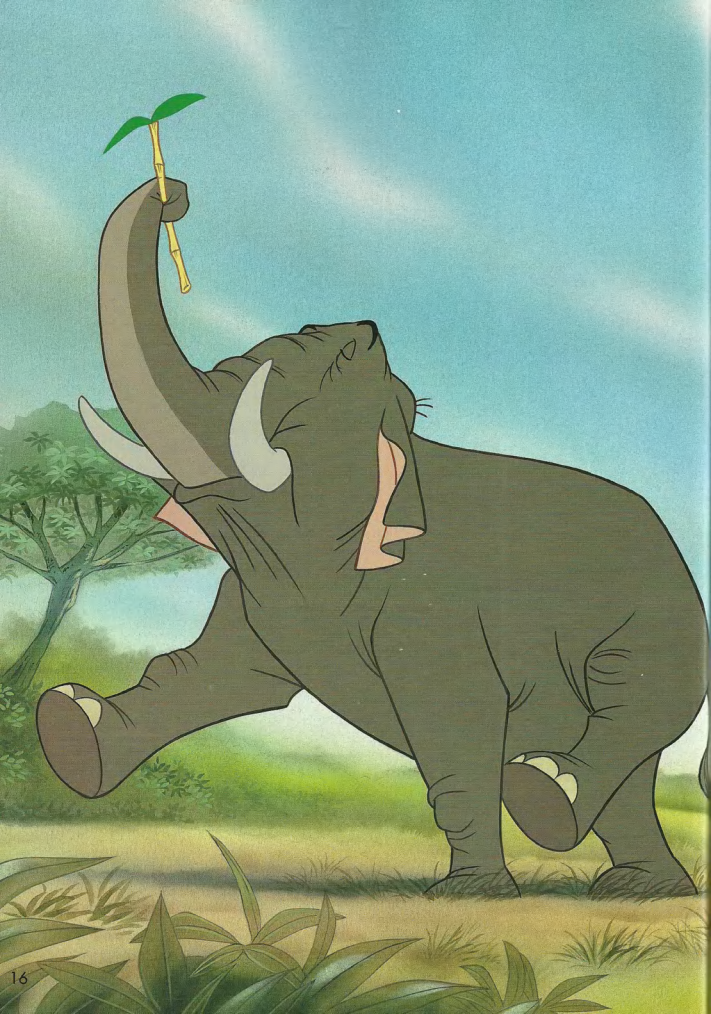
Când se aplecă să vadă și Bagheera despre ce era vorba, își acoperi urechile și începu să se vaite:

– O, nu, asta ne mai lipsea: Patrula Zorilor!

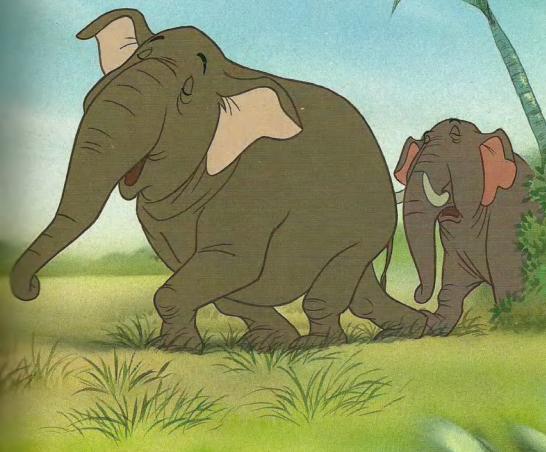

Într-adevăr, în câteva clipe, își făcu apariția o trupă de elefanți, conduși de bătrânul Colonel Hathi. Lui Mowgli îi plăcea parada elefanților, așa că începu să mășăluiască în urma fiului Colonelului Hathi.

– Pot să fac și eu ca tine? îl întrebă Mowgli pe elefanțel.

– Sigur! Dar nu vorbi în front, regulamentul nu permite așa ceva, șopti micuțul.

Mowgli începu și el să meargă în patru labe, dar când Colonelul Hathi ordonă „Stânga-mprejur!”, Mowgli continuă să înainteze și... BONG! Nimeri cu nasul drept în trompa noului său prieten!

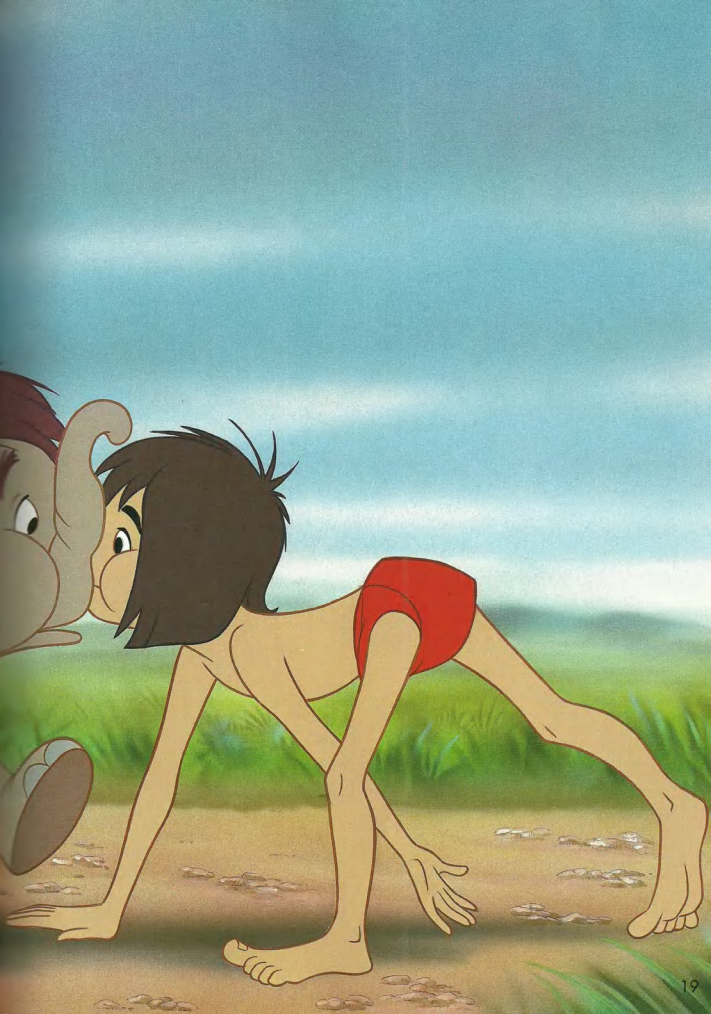
Veni și vremea inspecției. Toți elefanții se aliniară cu fața spre Colonelul Hathi și își întinseră trompele spre el.

Mowgli se strădui să-și ridice nasul cât de sus putea.

– Hm...Ce s-a întâmplat cu trompa ta? Tună Colonelul, ridicându-l pe Mowgli de la pământ. Când îl privi cu atenție, Colonelul exclamă supărat:

– Dar tu ești un pui de om! Ce cauți în trupa mea?

Și de data asta, Bagheera apăru la timp.

– Băiatul este cu mine! spuse el. Îl duc în satul oamenilor, să nu pună Shere Khan gheara pe el.

Dar Mowgli se încăpățână și refuză să meargă mai departe.

– Prea bine, mormăi Bagheera, supărat, dar și plictisit. De-acum înainte, te descurci singur!

Și rămase pe loc, privind în urma băiețelului care se îndrepta iar spre junglă.

După un timp, obosit de drum, Mowgli se opri să se odihnească lângă o stâncă. Imediat își făcu apariția un urs mare și hazliu, care dansa și cânta de zor. Baloo – căci așa se numea ursul – se opri lângă băiat și îl întrebă de ce era atât de necăjit.

Cei doi deveniră foarte buni prieteni și primul lucru pe care îl învăță Mowgli de la Baloo fu cum să culeagă banane, nuci de cocos, furnici și alte lucruri... gustoase, fără să se obosească prea mult.

Când se încălzeau, cei doi prieteni săreau în apă și pluteau lipsiți de griji, unul pe spate și Mowgli cocoțat pe burta lui.

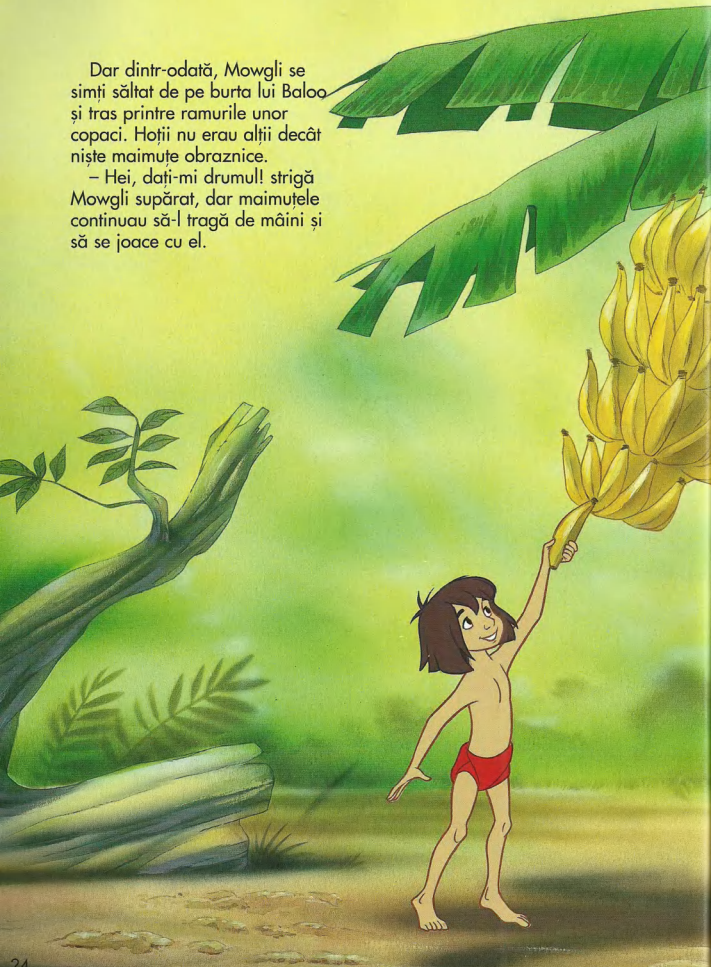
– Ah, Mowgli, ce urs grozav o să fac din tine! îi spunea Baloo cu mândrie.

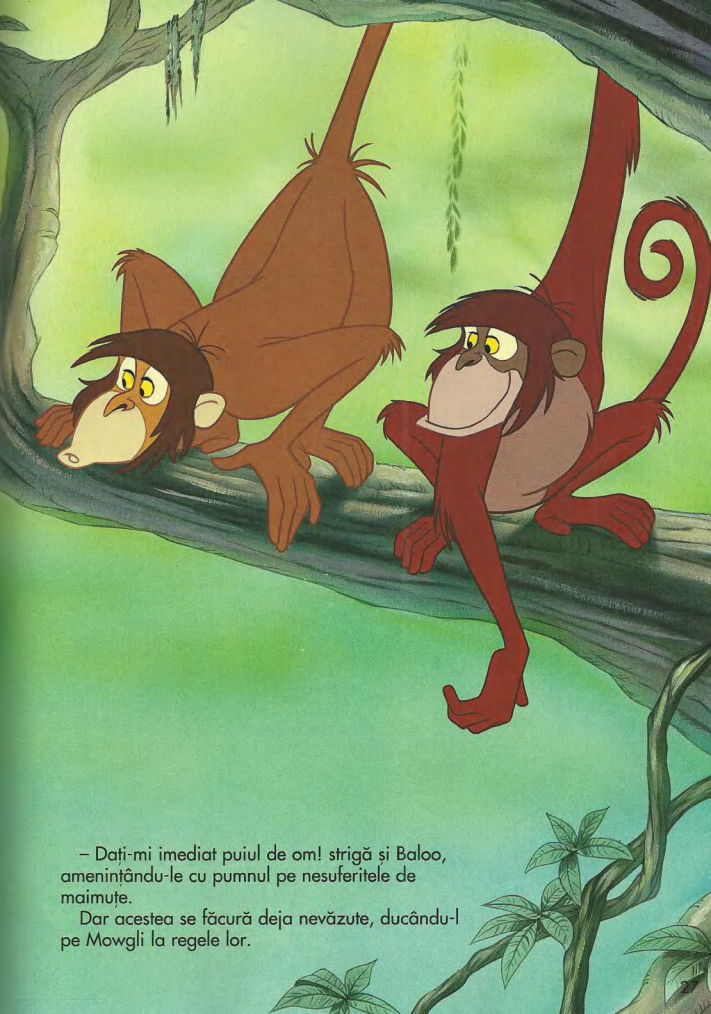
Dar dintr-odată, Mowgli se simți săltat de pe burta lui Baloo și tras printre ramurile unor copaci. Hoții nu erau alții decât niște maimuțe obraznice.

– Hei, dați-mi drumul! strigă Mowgli supărat, dar maimuțele continuau să-l tragă de mâini și să se joace cu el.

- Dați-mi imediat puiul de om! strigă și Baloo, amenințându-le cu pumnul pe nesuferitele de maimuțe.

Dar acestea se făcură deja nevăzute, ducându-l pe Mowgli la regele lor.

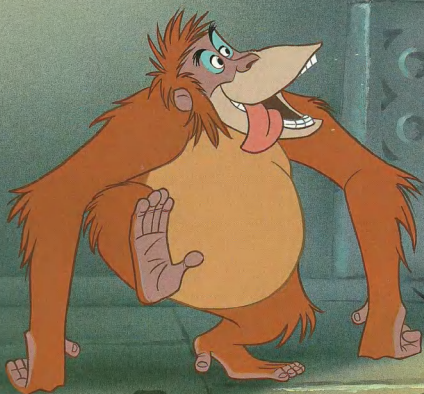

Curând, Mowgli se găsi față în față cu Regele Louie, care dorea să devină... om! Acum spera că Mowgli îl va putea învăța să aprindă focul!

Între timp, Bagheera și Baloo ajunseră și ei la templul părăsit și auziră ce avea de gând Regele Louie. Amândoi încropiră un plan ca să îl salveze pe Mowgli.

Lui Baloo îi veni o idee genială și se deghiză în maimuță, după care începu să danseze și să cânte. Regele Louie, căruia îi căzuse cu tronc drăgălașa „maimuță”, cântă și dansă și el, uitând de Mowgli.

În tot acest timp, Bagheera încercă în fel și chip să îl salveze pe Mowgli, dar nu era simplu deloc, fiindcă micuțul se distra de minune cu maimuțele!

Lui Baloo însă i se desprinsese „fustița” și astfel se dădu de gol.

– E ursul Baloo! strigară maimuțele înfuriate. În îmbulzeala care se iscă, Bagheera și Baloo încercară să-l salveze pe Mowgli.

Din cauza agitației, bătrânul templu începu să se clatine, gata să se prăbușească în orice clipă. Regele Louie susținu cu umărul o parte a templului, încercând să înlocuiască una dintre coloanele prăbușite. Mowgli se văzu prins între Baloo și Regele Louie, fiecare încercând să îl tragă de partea sa.

Pietrele templului începuseră să se prăbușească, însă Bagheera reușise să îl tragă pe Mowgli departe de ruinele templului.

– Măi, așa petrecere mai zic și eu! spuse Baloo.

Peste noapte, Bagheera reuși să-l convingă pe Baloo că viața în junglă este plină de pericole pentru un pui de om. Dar Mowgli nici nu vru să audă și se încăpățână să rămână în junglă.

Nu departe de acele locuri, stătea la pândă Shere Khan, dornic să pună gheara pe băiețel.

Dar vânătoarea lui Shere Khan se termină înainte de a începe, odată cu venirea trupei de elefanți, conduși de Colonelul Hathi.

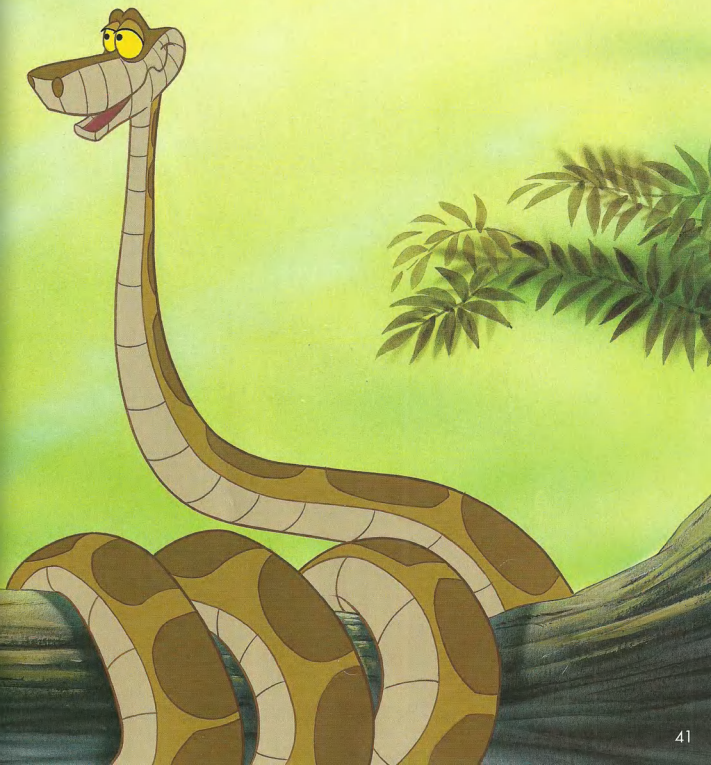

Bagheera îl rugă pe Colonel să o ajute să îl găsească pe Mowgli.

Din păcate, Kaa dăduse deja de Mowgli și acum încerca iar să îl hipnotizeze.

Dar Kaa fu din nou întrerupt de o voce care se auzi de undeva de sub coroana copacului unde se aflau:

– Kaa, vreau să stau puțin de vorbă cu tine!

Era Shere Khan, tigrul cel periculos, de care se temeau toate animalele junglei.

- Ah, ce sssurpriză! sâsâi Kaa.

- Ești sigur, Kaa? întrebă plictisit Shere Khan.

Lui Kaa nu-i convenea ca Shere Khan să afle că îl prinsese pe Mowgli. Voia să îl păstreze doar pentru el.

- Mi s-a părut că ai... musafiri! continuă Shere Khan cu o voce mieroasă, dar amenințătoare.

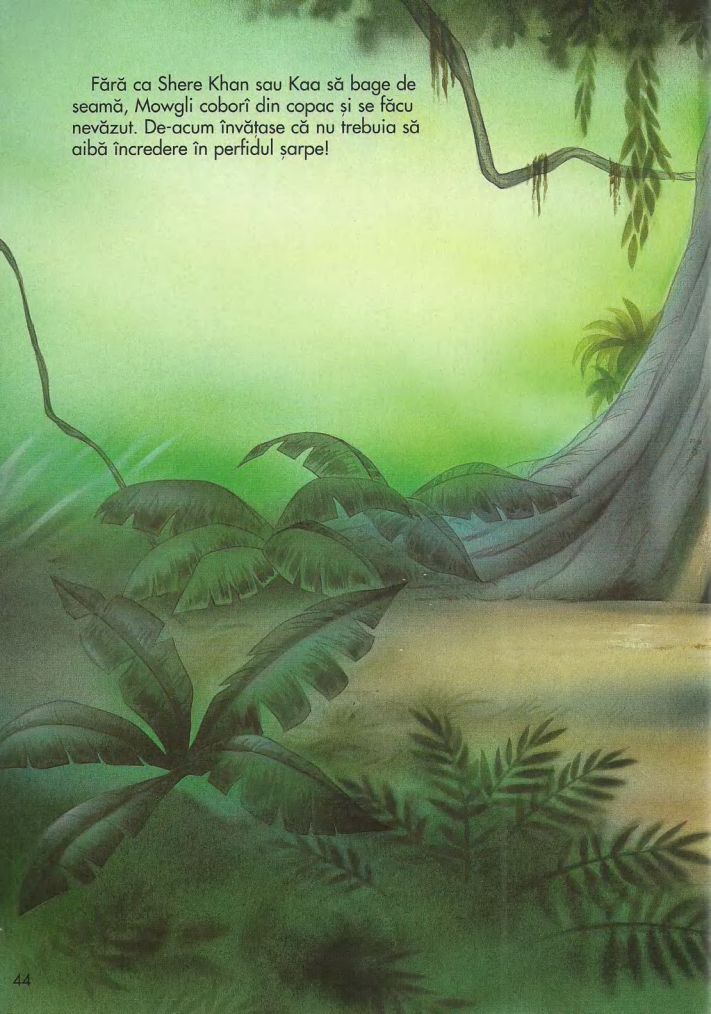
- O, nu! protestă Kaa. Ți sss-a părut...

- Da? Atunci, poate îmi arăți și mie inelele tale, dacă nu ți-e cu supărare...

Ce era să mai facă bietul Kaa! Își desfășură inelele și astfel Mowgli scăpă!

Fără ca Shere Khan sau Kaa să bage de seamă, Mowgli coborî din copac și se făcu nevăzut. De-acum învățase că nu trebuia să aibă încredere în perfidul șarpe!

Pe înserate, Mowgli se întâlnește cu patru vulturi plictisiți și răutăcioși. Aceștia încep să-l tachineze pe bietul băiat, dar când îl văd atât de trist, se lasă păgubași și, în cele din urmă, se împrietenește cu Mowgli.

Dar noii lui prieteni îl părăsiră repede, căci Shere Khan își făcu apariția în mijlocul grupului lor zgomotos. Până și vulturii se temeau de el!

Spre mirarea lui Shere Khan, Mowgli nu se pierdu cu firea, ba mai mult, se hotărî să îl înfrunte.

Deși luat prin surprindere de curajul băiatului, Shere Khan își reveni repede și se întinse să-l prindă în gheare pe Mowgli.

Noroc că apăru Baloo și îl apucă pe Shere Khan de coadă, oprindu-l din salt, în timp ce vulturii, care se întorseseră, îl ridicară pe Mowgli de la pământ.

– Fugi, Mowgli! striga ursul, luptându-se să-l țină în loc pe figru. Fugi și nu te uita înapoi!

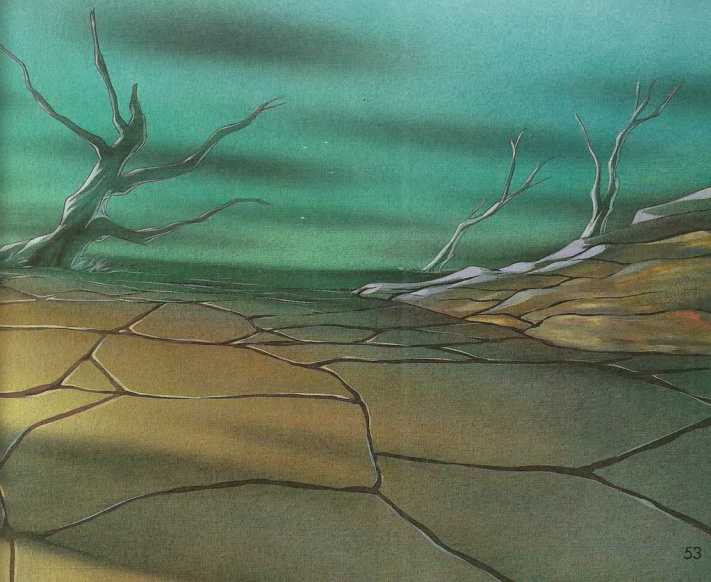
Deodată, cerul se întunecă și fu acoperit de fulgere. Trăsnetul lovi un copac din apropiere, care se aprinse de îndată.

Dar vulturii apucară să-i spună lui Mowgli că singurul lucru de care se temea Shere Khan era focul.

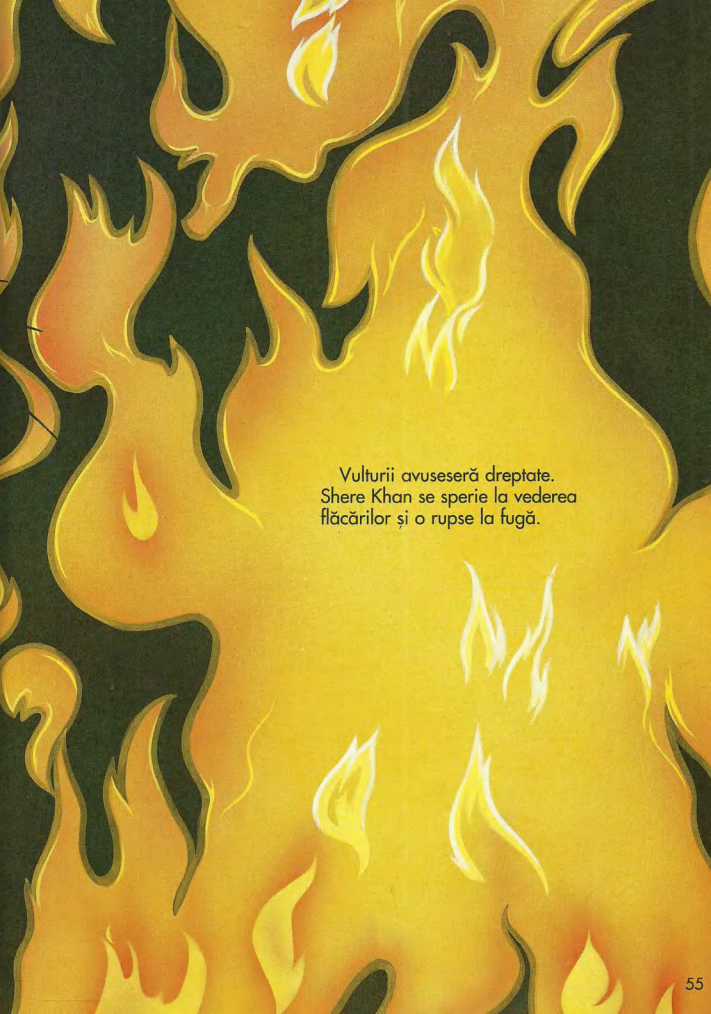

- Lăsați-mă jos! strigă Mowgli. Baloo are nevoie de ajutor!
De îndată ce ajunse cu picioarele pe pământ, Mowgli apucă o creangă în flăcări și fugi spre Baloo, care era prins într-o confruntare pe viață și pe moarte cu Shere Khan.

Vulturii avuseseră dreptate.
Shere Khan se sperie la vederea
flăcărilor și o rupse la fugă.

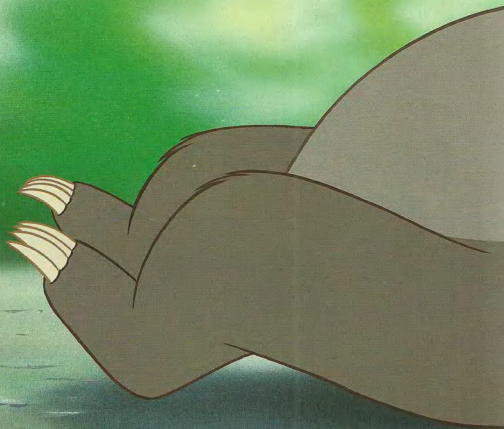

Baloo rămase însă lungit la pământ.

– Baloo! Dragul meu, Baloo! strigă Mowgli, repezindu-se la prietenul său. Te rog, trezește-te, deschide ochii! Ce mă fac eu fără tine?

După un timp, Baloo deschise ochii și îi spuse lui Mowgli că se prefăcuse. De fapt, nu avusese nici o problemă cu Shere Khan și ar fi putut să-l pună pe fugă în orice clipă. Mowgli râse și își îmbrățișă prietenul.

Între timp ajunse și Bagheera și cei trei prieteni își reluară drumul spre satul oamenilor. Când ajunseră în apropierea lui, Mowgli văzu ceva care îl făcu să rămână fără grai.

– Bagheera, ce este aia? întrebă el mirat.

– Este o fată, îi spuse înțeleapta panteră.

Fata venise la râu să ia apă.

– N-am mai văzut niciodată o fată! exclamă Mowgli încântat.

– Nu te apropia de ele; aduc numai necazuri, mormăi Baloo.

Dar Mowgli se apropie și mai mult, ca să o privească mai bine.

Baloo și Bagheera văzură cum Mowgli se apropie, ridică ulciorul fetei și o porni după ea. Când ajunse la intrarea în sat, Mowgli întoarse capul spre prietenii lui și le zâmbi cu drag.

- Așa e normal, Baloo îl consolă Bagheera pe blândul urs. Mowgli trebuie să trăiască printre oameni...

Apoi, Baloo îl luă pe Bagheera de mijloc și, fredonând un cântecel, cei doi se întoarseră acasă... în junglă.

Colectia Clasic

